

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De Carmelitarum antiquissima origine ca.xxvii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Libet Secundus

quāta modestia, quanta in animo fortitudo, quāta constātia. Dabe
to semper in ore hęc enigmata vorāda, hęc frequēter ad exponēdas
mentez Cataporia, habes etiaz plures q̄ Deum assidue p̄ te orent, ex
quorum numero et nos sumus, q̄ si vt optas nō exaudimur, memē
to quia nec Paulus apostolus vas electionis cum stimulū carnis ro
garet a se tolli, fuit exaudit⁹. Sed ei dictū est, sufficit tibi gratia mea
quia virtus in infirmitate perficitur. Legim⁹ in sanctorum patruz
historijs, quosdam post impetrataz per orōnes sanitatez cum iterum
Deum rogassent, vt si animę salubrior esset egritudo, iteruz egrotas
rent, mox ad priore infirmitatem tanq̄ ad vtilliore animę status de
uolutos. Perseuerabimus tamē orantes, nec cessabimus, forsitā fu
erit aliquis iter nos Deo gratus et dign⁹, cuius deprecationē accipi
at Deus. Multuz eniz (vt Jacobus apostolus inquit) valet oratio
iusti assidua, et sic si nō sanitatez, patiētiam saltez obtineas, recorda
tus multo eē meli⁹ atq̄ optabili⁹ corpore egrotare, q̄ animo. Helias
(vt idē Jacob⁹ ait) hō erat similis nobis passibilis z adeo passibil⁹ vt
metu Jezabel morte intētantis quadragenariuz passus in ediam,
in Oreb Arabię mōte latuerit. Ipse igit quāuis passibilis, tamē or
rauit, et coelū quod tribus annis et mensibus sex propter peccatum
Achab clausuz fuerat, mox erumpēte nimbo solutum est.

Digressio de Carmelitaz atiq̄ sua origie C. xxvii

Hic est ille Helias q̄ primus coelibē et monasticen seu solitas
riaz vitā instituit, qui mōtez Carmelū vñ nos et nomē et or
iginē ducim⁹, miracul⁹ z sanctimonia illustrauit. Ipse vt Reg. testa
tur historia sui ppositi imitatores, et duplicatę stutis heredē reliq̄t
Heliseū pphetaz q̄dez insignes, magnis pdigijs et singularis vitae
sanctitate mirabiles, et qui amboz vitaz seq̄rentur, posteritatē vsq̄
ad aduētuz Chri ppagata fuere q̄ plurimi quo tpe qui mōtez illum
sanctū incolebāt, fidei Chriane se addicentes, Chri oparū st⁹ facti, z
aplis adiuncti, sumo mane, hoc est duz adhuc infans eēt ecclia, ve
nerunt in vineam patris euāgelici dici z aestus pondus portaturi.

Libet Secundus

At postq̄ Christi mater Maria functa est vita, ipsi sacellū in eodē mōte primi cōstruxerūt, et quę ab eis sumpsit exordium, māsit ap̄d posteros eoz cultus & ginei cura p̄cipua, ad hos beatissim⁹ pater Dilarion r̄c Anacoritaz illustrissimus, ad hos magn⁹ Basili⁹ Cēsariensis episcop⁹, ad hos diu⁹ Hierony. et Euseb. et alij plures literis et sanctitate clarissimi ad q̄s eoz fama puenerat, magnis laboribus puenerūt: Sūt etiaz q̄ Joānez Baptistā cuz eis habitasse crediderint utpote de quo scriptū est, q̄ Chrm̄ esset in spū et & tute Helie p̄cessur⁹, et de quo Chr̄us dixit. ipse est Helias. Et ut paucis expedīa erat tunc ille mōs Christian⁹ quod Athene quod Academia, quod Zenonis porticus fuit, ante philosophis, post lōga tpm curricula, viuēdi normā quaz ab Alberto patriarcha Hierosolymitano longe añ Franciscū et Dominicū acceperāt. ab Innocētio quarto summo pontifice tādeꝝ approbari, et apostolicę cōfermationis auctoritate fulciri, missus Romā nuncijs impetrarūt. Ceterz qz septi⁹ Barbarorum incurtionib⁹ ora illa vastata ē, ut nūc quoqz vastat, coacti sunt locuz in alto Carmeli vertice cōstructuz relinq̄re, et in occidentales plagas sancti hui⁹ mōtis, et ecclie p̄dictae nomē intulerunt. Naz Carmelite genitricis Dei Marię nūcupamur. Habes paucis nr̄i generis originē, senio venerabilez, loco insignēz, autore at̄ firmam ac stabile habes ordinis nostri lōgaz posteritatē ecclie auctoritate munitā. Beate virginis titulo clarā, patrocinio tutā, Sancti Helie mētio, me nescio quo mō in hāc digressionē adduxit, q̄ iccirco nō fuerit inutilis, q̄ plerosqz video gentis nostre p̄pter at̄quitatez late re principii, et cur Carmeli mōtis, et beate Marię nomē vsurpem⁹ prozsus ignorare. Cōstat autēz in nobis verū esse quod Aristoteles dixit in problematib⁹, ait em̄ h̄storias recētiores et antiquissimas iniucūdas videri, has quidem qz propter vetustatez p̄similes fabul̄ iudicātur, illas vero qz p̄pter nouitatez, cū in promptu sint om̄ibus nō habent maiestatez. Quę at̄ medij sunt t̄pis. ut Romane, q̄ medio mō se habeat, plus placere. Origo igitur nostra tam lōge petira,

Liber Secundus

patitur id vetustatis incommodum, et habet propterea apud male cernentes minus fidei, sed penes clare intuentes, plus dignitatis. Te igitur (ut ad propositum redeam) etiam multis et animi et fortunae (ut aiunt) bonis abundantem taceat habere corporis aduersam valitudinem cum omni equanimitate perferre.

Testimonium ex Plinio quod natura humana sit erumosa

Quam septimum naturalis historiae Plinij libro **Ca. xxviii** euoluerem inueni capite quinquagesimo suam valitudinis tuum morbo saluberrimam. Nam cum varia morborum exempla connumerat ita inquit. Incertum ac fragile mihi est hoc munus quod datur, nobis malignum et breue, in his etiam quibus largissime contingit vniuersum utique cui spaciuz inuictibus. Quid quod estimatio nocturnae quietis dimidio cuiusque spacio vitae suae vivit. Pars equa morti similis exigitur, aut poenae nisi contingat quies. Nec reputatur infantiae anni, qui sensu carent, nec senectus in poenam viuacis, tot periculorum genera, tot morbi, tot metus, tot curae, toties in uero cata morte, ut nullum frequentius sit uotum. natura vero nihil hominibus breuitate vitae praestitit melius, ebescunt sensus membra torquentur, praemortuus visus, auditus incessus, dentes etiam ac ciborum instrumenta, et tamen vitae hoc tempus annumerat. Ergo pro miraculo et id solitariuz reperitur exemplum Xenophilum musicum centum et quatuordecim annis vixisse, sine ullo corporis incommodo. At Hercule reliquis omnibus per singulas membrorum partes, quod nullis alijs animalibus certis pestifer calor remeat horis, aut rigor, neque horis modo, sed diebus noctibusque trinis, quod diuisus etiam toto anno, hactenus Plinius, quod addidisse uolui, ut remiscaris viri sapientissimi, ac minime in hac praesumpti relatione, quae sit naturae nostrae conditio, et ut ad id quo naturae ratio poscit, te ut sapienter decet obsequentissimuz semper exhibeas

De multiplicatione morborum ac uiciorum Ca. xxix

Quoniam admonente nos Plinio, sumus ad naturalium defectionum nostrae corporis mentionem adducti, persequamur inceptum et humanae vitae morbos non inutili curiositate narremus. Dis. n. enus

It i